

RESEARCH ARTICLE

Model and Strategic Management for Comprehensive Societies in Three Southern Border Provinces

Choomsak Intarak¹, Paitoon Patyaiying², Uthai Eksaphang³ and Omjai Wongmontha⁴

¹Ed.D.(Educational Administration), Associate Professor,
Department of Educational Administration, Faculty of Education,
E-mail: ichoomsa@bunga.pn.psu.ac.th

²Ph.D.(Philosophy), Assistant Professor,
³Ph.D.(Philosophy), Lecturer,

Department of Philosophy and Religion, Faculty of Humanities and Social Sciences,

⁴B.A.(Sociology and Anthropology), Academician
Princess Galyani Vadhana Institute of Cultural Studies, Prince of Songkla University

Abstract

This research was intended to analyze the model and strategies for comprehensive societies in the Chulapornpattana Villages Project and the Piyamit Villages Project. The samples were local leaders and the members of the eight villages, and related persons in the project. The data collected by in-depth interview and seminar technique, the data analyzed by rational qualitative analysis. The results were:

1. The model of the comprehensive societies was composed of 1) effective leaders 2) philosophical idea and principles 3) group cohesiveness and participation 4) the development of basic infrastructures 5) the career development and 6) the development for quality of life. These factors were effected to the strengthen of community or their villages, and could be the sustainable factors for comprehensive societies.

2. The strategies for community development were 1) the strategy for human resource and social development, 2) the strategy for development in ecology system and the environments 3) the strategy for participation development of the members and other agencies in solving problems and 4) the strategy for management.

The researchers proposed for results implement that the community model should be suitable and related with the local context. The community should have the strategies for the strength and sustainment as the research findings. The model and strategic management could be imptemented for development other communities.

Keywords: Chulapornpattana Villages Project, model for comprehensive societies, Piyamit Villages Project, strategic management, southern border provinces.

บทความวิจัย

รูปแบบและยุทธศาสตร์การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบใน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์¹, ไฟฐุรย์ พัฒนไพบูลย์², อุทัย เอกสะพง³ และ อ้อมใจ วงศ์มณฑา⁴

¹Ed.D.(Educational Administration), รองศาสตราจารย์

ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

E-mail: ichoomsa@bunga.pn.psu.ac.th

²Ph.D.(Philosophy), ผู้ช่วยศาสตราจารย์

³Ph.D.(Philosophy), อาจารย์

ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

⁴ศ.ดร. (สังคมวิทยา), นักวิชาการอุดมศึกษา

สถาบันวัฒนธรรมศึกษาภัลยาณิวัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปแบบ และยุทธศาสตร์การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบ โดยศึกษากรณีตัวอย่าง ในหมู่บ้านจุดภารณ์พัฒนา และหมู่บ้านปียะมิตร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้นำชุมชนของหมู่บ้านจุดภารณ์พัฒนาที่ 6, 9, 10, 12 และหมู่บ้านปียะมิตร 1, 2, 3, และ 4 จำนวน 8 หมู่บ้าน การเก็บข้อมูลใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ และ ประชุมสัมมนาผู้เกี่ยวข้อง ระดมความคิดเห็น นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยอาศัยเหตุผลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. รูปแบบของการจัดการสังคมสมบูรณ์แบบ มีองค์ประกอบดังนี้ 1) ผู้นำที่มีประสิทธิภาพ 2) ชุมชนมีอุดมการณ์ แนวคิด หลักการ 3) การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน 4) มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 5) มีการพัฒนาอาชีพ และ 6) มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้ชุมชนเข้มแข็งและสามารถที่จะพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าเป็นสังคมสมบูรณ์แบบ

2. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาหมู่บ้าน ประกอบไปด้วย 1) ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาศักยภาพคนและสังคม 2) ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบนิเวศและสภาพแวดล้อม 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาและร่วมพัฒนา และ 4) ยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ คือ รูปแบบของชุมชนควรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทที่นำไปของท้องถิ่น และต้องกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาให้เป็นชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืนดังผลของการวิจัยที่กล่าวถึง ซึ่งอาจเป็นต้นแบบในการพัฒนาหมู่บ้านอื่น ๆ ต่อไป

คำสำคัญ: จังหวัดชายแดนภาคใต้, ยุทธศาสตร์การจัดการ, รูปแบบสังคมสมบูรณ์แบบ, หมู่บ้านจุดภารณ์พัฒนา, หมู่บ้านปียะมิตร

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2545-2549 มีจุดมุ่งหมายเพื่อเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และมีความเป็นอยู่ที่ดี สร้างค่านิยมโดยยึดความพอเพียงที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารสังคมแนวใหม่ มุ่งสังคมประสิทธิภาพและคุณภาพ รักษาและอนุรักษ์วัฒนธรรมเอกลักษณ์ความเป็นไทย และก้าวตามโลกได้อย่างรู้เท่าทัน จึงต้องเริ่มจากการพัฒนาในระดับราษฎร์ จากระดับบุคคลในสถาบันครอบครัวจนถึงระดับชุมชนหมู่บ้าน ให้แต่ละหมู่บ้านเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นรูปแบบร่วมและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมบนพื้นฐานของการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นไทย แผนพัฒนาสังคมแห่งชาติ จึงได้กำหนดแผนที่จะสร้างสังคมที่พึงประสงค์ ซึ่งเรียกว่า "สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ" ใน 3 ด้าน คือ 1) สังคมคุณภาพ ที่ยึดหลักความสมดุล ความดี สามารถสร้างคนทุกคนให้เป็นคนดี คนเก่ง พิรุณด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ พึงดูนมองได้ คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีเมืองและชุมชนที่น่าอยู่ มีระบบดี มีประสิทธิภาพ ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีความเข้มแข็งและแข็งขันได้ ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม 2) ระบบสังคมแห่งภูมิปัญญา มีการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนสามารถคิดเป็นทำเป็น มีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้เท่าทันโลก เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง สามารถสั่งสมทุนทางปัญญา รักษาและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เหมาะสม 3) สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ที่ดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและคุณค่าเอกลักษณ์สังคมที่พึงพาเกื้อกูลกัน รู้รักสามัคคี มีเจริญประเพณีดีงาม มีความเอื้ออาทร ภูมิใจในชาติและท้องถิ่น มีสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง ตลอดจนเครือข่ายชุมชนทั่วประเทศเพื่อก้าวสู่สังคมที่ร่วมของสังคม (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545: 10) ดังนั้นจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับบทบาทสังคม ชุมชนการพัฒนาประเทศไทยอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพและบทบาททางเศรษฐกิจของพื้นที่

ลักษณะสังคมสมบูรณ์แบบ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาให้เห็นว่าเป็นสังคมตัวอย่างของการพัฒนาที่มีรูปแบบเป็นสังคมเข้มแข็งและมีคุณภาพคือหมู่บ้านปิยะมิตรและหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนาเป็นชุมชนที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบในด้านเศรษฐกิจ การจัดการบริหาร การปกครอง การจัดระเบียบสหกรณ์ การแบ่งปันรายได้ มีการดูแลความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว โดยคำนึงถึงคุณภาพมากกว่าปริมาณของประชากร การได้รับการดูแลจากหัวหน้าหมู่บ้าน และผู้ปกครองหมู่บ้านอย่างทั่วถึง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวกับชุมชน การให้บริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง การให้การศึกษาแก่บุตรหลานอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง มีวัฒนธรรมที่ดีในการดำเนินชีวิตไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุข ทุกประเภท มีความซื่อสัตย์ โปร่งใส ตรวจสอบได้

นอกจากนี้หมู่บ้านทั้งสองโครงการตั้งอยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีผลกระทำใด ๆ จากการก่อความไม่สงบในพื้นที่ ประชาชนทำมาหากินอย่างมีความสุข ไม่มีโจรผู้ร้ายและเป็นพื้นที่ที่ปลอดภัย แม้จะอยู่ในเขตป่าเขาตะเข็บชายแดนไทยมาเลเซีย

หมู่บ้านปิยะมิตรและหมู่บ้านจุฬาภรณ์มีความเป็นมาที่เหมือนกัน ตั้งแต่ได้รับการพัฒนาเป็นรูปแบบของ "สังคมที่สมบูรณ์แบบ" ตามโครงการของรัฐบาล จนประชาชนในหมู่บ้านสามารถพึ่งตนเองได้ และดำเนินชีวิตอย่างมีระเบียบวินัย มีอุดมการณ์ มีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบขยันขันแข็ง จัดเป็นสังคมที่มีคุณภาพในระดับหนึ่ง ในด้านการดำเนินการทางเศรษฐกิจมีการจัดการสหกรณ์ การจัดสรรงบประมาณส่วนในเรื่องของรายได้ การส่งเสริมอาชีพและพัฒนาอาชีพ การดูแลกันเองในชุมชนอย่างทั่วถึง ด้านการปกครองมีการเลือกตั้งผู้นำชุมชนและกรรมการกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับความยอมรับนับถือและเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าหมู่บ้านโครงการทั้งสองนี้มีรูปแบบและกลยุทธ์ในการจัดการสังคมหมู่บ้านอย่างไร มีนโยบายในการบริหารจัดการหรือไม่อย่างไร สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรในหมู่บ้านเหล่านี้มีปัญหาและอุปสรรคหรือผลกระทบต่าง ๆ อย่างไรบ้าง เพื่อนำไปเป็นแนวทางหรือต้นแบบการพัฒนาสังคมหรือชุมชนอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการจัดการสังคมสมบูรณ์แบบในโครงการหมู่บ้านปิยะมิตร และโครงการหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา
- เพื่อวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบ ในโครงการหมู่บ้านทั้งสอง

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ทำการศึกษาใน 6 ประเด็นดังนี้

- วิเคราะห์นโยบาย เป้าหมาย และปรัชญาของหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา และหมู่บ้านปิยะมิตร
- วิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมเชิงระบบ ได้แก่ บริบท ปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์
- วิเคราะห์รูปแบบการจัดการสังคมสมบูรณ์แบบเพื่อเป็นต้นแบบของการพัฒนา
- วิเคราะห์ยุทธศาสตร์การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบ ที่ปฏิบัติอยู่ในหมู่บ้านทั้งสองโครงการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทำให้ได้รูปแบบการจัดการสังคมสมบูรณ์แบบที่ดำเนินการมาแล้วในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นหมู่บ้านตัวอย่างทั้งสองโครงการ
- ทำให้ทราบผลการดำเนินงานการจัดการสังคมสมบูรณ์แบบว่าสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไรบ้าง มียุทธศาสตร์อะไรบ้างที่ทำให้หมู่บ้านทั้งสองโครงการประสบความสำเร็จ
- ทำให้ทราบทิศทางในการจัดการสังคมชายแดนภาคใต้ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความสามัคคี และนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคม
- ทำให้ได้ทิศทางการจัดการสังคมที่สมบูรณ์แบบ และสามารถนำยุทธศาสตร์เหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาสังคมหรือชุมชนอื่นต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

- สังคมสมบูรณ์แบบ หมายถึง สังคมที่มีการจัดการโดยอาศัยหลักการและทฤษฎีทางสังคม เพื่อความอยู่รอดของประชากรหรือชุมชนของตนเอง การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการจัดการในหมู่บ้านปิยะมิตรและหมู่บ้าน

จุฬาภรณ์พัฒนา ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส) ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือ เป็นสังคมเข้มแข็งและมีคุณภาพ ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข มีการจัดระบบการบริหารงานภายใต้เป็นหมู่บ้านที่มีการพัฒนาเหมาะสมกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จนเป็นหมู่บ้านตัวอย่างของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

รูปแบบ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบตามสภาพของสังคมและวัฒนธรรมให้เกิดแนวทางในการพัฒนาสังคมเพื่อความอยู่รอดและพึงตนเองได้

ยุทธศาสตร์การจัดการ หมายถึง กลวิธีที่เป็นกระบวนการขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ นโยบายและเป้าหมายของหมู่บ้าน โดยการวิเคราะห์กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จและความพึงพอใจในชุมชน

หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา หมายถึง หมู่บ้านในโครงการพัฒนาของสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ เน้นเฉพาะหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 6 ตำบลบางเข้า อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 9 ตำบลแม่เหวัด อำเภอราโว จังหวัดยะลา หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 10 ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา หมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 12 ตำบลสุคิริน อำเภอสุคิริน จังหวัดนราธิวาส

หมู่บ้านปิยะมิตร หมายถึง หมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นตามแนวโน้มนโยบายเพื่อสร้างความมั่นคงของประเทศไทย ของกลุ่มผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยพร้อมมิวนิสต์มลายา เชื้อสายจีน คือ หมู่บ้านปิยะมิตร 1 หมู่บ้านปิยะมิตร 2 ตำบลนาโยง แม่เมาะ หมู่บ้านปิยะมิตร 3 ตำบลอัยเยอร์เวง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และหมู่บ้านปิยะมิตร 4 ตำบลถ้ำทะลุ อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา

จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส

วิธีการวิจัย

- แบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ
- ขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูล กำหนดพื้นที่ประชากร กลุ่มตัวอย่าง
 - ศึกษาสำรวจข้อมูลโครงการจุฬาภรณ์พัฒนา และโครงการหมู่บ้านปิยะมิตรในพื้นที่จังหวัด

ปัจดานี ยะลา และนราธิวาส

2.2 สัมภาษณ์ผู้นำหมู่บ้านและผู้ใหญ่บ้าน ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ และสำรวจสภาพความเป็นอยู่จริงในแต่ละหมู่บ้าน

2.3 จัดประชุมสัมมนาบุคคลที่เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้นำชุมชนหรือหมู่บ้าน ผู้อ้างว่าตนของหมู่บ้าน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิชาการในอำเภอและจังหวัด

2.4 ระดมความคิดเห็นที่ต้องการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.5 วิเคราะห์เนื้อหาจากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และการสัมมนาเกี่ยวกับรูปแบบ และยุทธศาสตร์การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบทั่วสองโควงการ

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้นำหมู่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิในโครงการหมู่บ้านปิยะมิตรและโครงการหมู่บ้านจุฬารณ์พัฒนา และนักวิชาการระดับอำเภอ หรือจังหวัด โดยจะเจาะจงเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 หมู่บ้าน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวม 32 คน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์และร่วมประชุมสัมมนา กับผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการจากหน่วยงานต่างๆ ในอำเภอ และจังหวัด จำนวน 42 คน รวมทั้งสิ้น 74 คน

4. การสร้างเครื่องมือและการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิดสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อการสัมภาษณ์ กำหนดตารางการสัมภาษณ์โดยพบปะกับผู้นำ และผู้ใหญ่บ้านในแต่ละหมู่บ้าน

5. จัดสัมมนาผู้นำหมู่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

6. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อระดมความคิดเห็น จากที่ประชุมสัมมนาอีกครั้งหนึ่ง

สรุปผลการวิจัย

1. นโยบาย เป้าหมาย และปรัชญาหรืออุดมการณ์

1.1 กรณีหมู่บ้านปิยะมิตร มุ่งเน้นการพัฒนาผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่มีอุดมการณ์จัดการให้ประชาชนในหมู่บ้านสามารถพัฒนาและพึ่งตนเองได้ เป็นชุมชนที่เข้มแข็งและยั่งยืน เป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยที่มีคุณภาพ

1.2 กรณีหมู่บ้านจุฬารณ์พัฒนา มุ่งเน้นการแก้ปัญหาการประกอบอาชีพเพื่อการดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนให้ดีขึ้นตามเป้าหมายของพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ที่เป็นป่าเลื่อมโกร穆กบุกรุก ต้องการอนุรักษ์ป่า และทักษิายกรธรรมชาติ อุดมการณ์ของโครงการหมู่บ้านจุฬารณ์พัฒนาคือ เพื่อให้สมาชิกในหมู่บ้านมีอาชีพ และรายได้ที่ดีส่งเสริมความเป็นอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมเชิงระบบ สรุปทั้งสองโควงการได้ดังนี้

2.1 ด้านบริบท เป็นสังคมที่อยู่เป็นกลุ่มเดียว อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่มีอาณาเขตจำกัด มีป่าไม้ที่เป็นธรรมชาติ จัดเป็นหมู่บ้านใช้ระบบการพึ่งพาแบบเกษตรกลุ่มทำกิจกรรมทางสังคมและอาชีพเดียวกัน มีผู้นำกลุ่มและคณะกรรมการหมู่บ้านอยู่ช่วยดัดสินใจ ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา มีพื้นที่ปลูกบ้านอยู่อาศัย พื้นที่ทำการเกษตร และพื้นที่ทำการผลิตภัณฑ์ สมาชิกทุกคนในหมู่บ้าน มีความยิ่มแย้ม ยินดีต้อนรับเมื่อมีคนแปลงหน้าเข้าไปยังหมู่บ้าน

2.2 ด้านปัจจัยปัจจุบัน ได้แก่ ประชากรและผู้นำมีความเข้มแข็ง อดทน มีระเบียบวินัย และขยัน โดยเฉพาะกรณีหมู่บ้านปิยะมิตรได้รับการฝึกฝนจากการต่อสู้ จึงเป็นบุคคลเข้มแข็ง มีความเป็นประชาธิปไตย ยอมรับความคิดเห็นของสมาชิก มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารหมู่บ้าน และคณะกรรมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สหกรณ์การตลาด หรือธุรกิจการค้า สหกรณ์ร่วมหุ้น พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ด้านงบประมาณ ในระยะแรกได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันหมู่บ้านสามารถพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งจนสามารถพึ่งตนเองได้ ยกเว้นหมู่บ้านจุฬารณ์พัฒนา 6 ยังไม่เข้มแข็งพอ เนื่องจากยังไม่ได้รับประโยชน์จากการผลิตอย่างเต็มที่ แต่ประชาชนสามารถหาเลี้ยงชีพจากป่าที่อนุรักษ์ไว้

อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยี ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น จากกองทัพภาค 4 กรมประมง สำนักงานเกษตร กรมชลประทาน สำนักงานส่งเสริมการทำการท่องเที่ยว เป็นต้น ปัจจัยพื้นฐานได้แก่ การจัดสาธารณูปโภค เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา

ทุกหมู่บ้านได้รับการพัฒนา ยกเว้นหมู่บ้านปิยะมิตร 3 ซึ่งยังไม่สมบูรณ์

2.3 ด้านกระบวนการ หมู่บ้านได้จัดให้มี คณะกรรมการโดยมาจากการเลือกตั้ง และจัดแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ แต่ละหมู่บ้านจะมีผู้นำหรือหัวหน้าเป็นผู้ปกครอง ดูแลจัดการความเป็นอยู่ของสมาชิกให้ทุกคน มีรายได้ และพยายามจัดสรรงบประมาณร่วมกัน

การดำเนินงานมีการวางแผน จัดดำเนินการ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลอย่างต่อเนื่อง มี การจัดโครงสร้างตามความต้องการของสมาชิกและ สอดคล้องกับทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ เช่น โครงการปลูกผักเมืองหนาว โครงการเลี้ยงสัตว์ โครงการ จัดแหล่งท่องเที่ยว โครงการสหกรณ์หมู่บ้าน เป็นต้น

2.4 ด้านผลผลิตหรือผลลัพธ์ ผลผลิตของ หมู่บ้านสามารถเลี้ยงชีพสมาชิกในครอบครัวและหมู่บ้าน สร้างผลต่อความเข้มแข็งของชุมชน ได้แก่ ยางพารา ผลไม้ เช่น ทุเรียน ลองกอง ลั่น สะตอ ผักกาด คะน้า ผักกาด มะลอก การเลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้ง และการจัด พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวดึงดูด

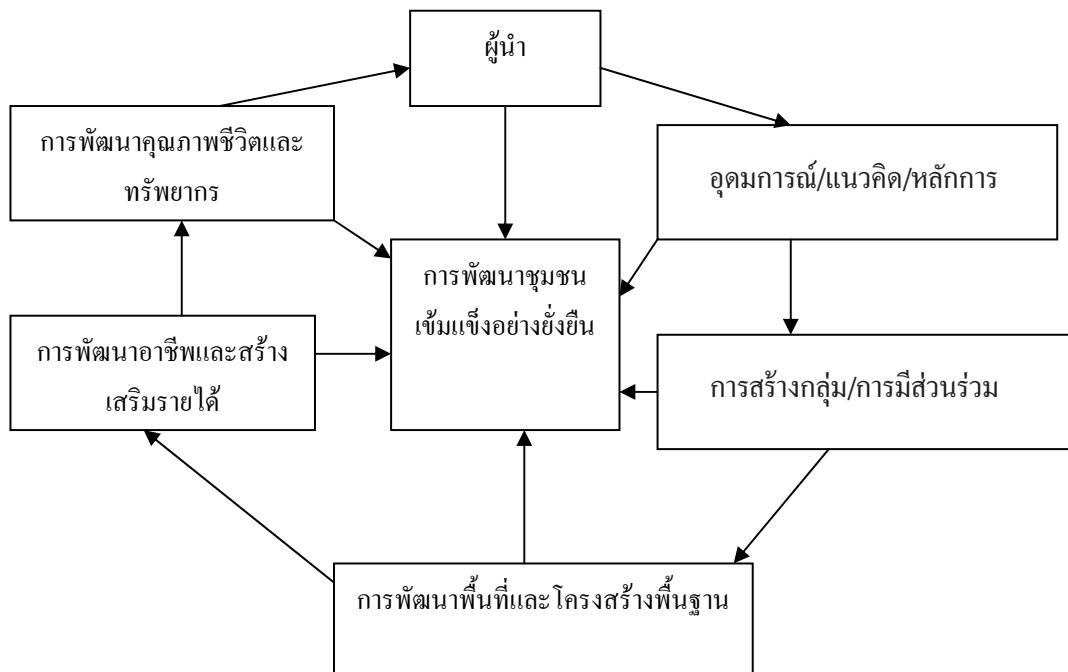
นักท่องเที่ยวจากในประเทศไทยและต่างประเทศเข้าไปพักผ่อน ศึกษาดูงานได้จัดเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการศึกษาที่มีคุณค่า สามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้ที่มาเยือนได้

ส่วนผลลัพธ์ที่เกิดจากการพัฒนาหมู่บ้าน ทั้งสองโครงการ ได้แก่ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม สามารถแก้ปัญหาสังคม ความเป็นอยู่ให้ประชาชนใน โครงการหมู่บ้านดังกล่าวมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีความสุข มีเศรษฐกิจ วิสาหกิริยาและรายได้สามารถเลี้ยงตนเองและ ครอบครัว เป็นหมู่บ้านที่มีความเข้มแข็ง ส่งผลต่อ ความมั่นคงด้านการเมือง และการพัฒนาประเทศ

3. ผลการวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาสังคม สมบูรณ์แบบ ทั้งโครงการหมู่บ้านปิยะมิตรและหมู่บ้าน จุฬาภรณ์พัฒนา มีลักษณะดังภาพประกอบ 1

จากภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นองค์ประกอบ ของสังคมหรือชุมชนเข้มแข็งมีดังนี้

3.1 หมู่บ้านปิยะมิตรและหมู่บ้านจุฬาภรณ์ พัฒนาด้วยกิจกรรมชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา หมู่บ้านให้เข้มแข็ง คุณสมบัติของผู้นำของทั้งสองหมู่บ้าน ได้แก่ ความเสียสละ ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการจัดการสังคมสมบูรณ์แบบของหมู่บ้านปิยะมิตรและหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา

ความมีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์ นอกจากนี้ผู้นำยังมีวิสัยทัศน์ที่กล้านำ กล้าตัดสินใจ ทั้งนี้ผู้นำในหมู่บ้านปียะมิตรและหมู่บ้านจุฬาภรณ์ต่างได้รับการฝึกทักษะมาก่อน

โครงการหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนาต่างจากโครงการหมู่บ้านปียะมิตรคือ เริ่มต้นจากความต้องการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของสังคมหรือชุมชน เช่น ปัญหาการบุกรุกทำลายป่า ปัญหาความเสื่อมโทรมของป่าชายเลน ปัญหาความมั่นคงของชาติ เป็นต้น การสร้างชุมชนเข้มแข็งโดยอาศัยยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม

3.2 เป้าหมายหลักของหมู่บ้านทั้งสองโครงการ ซึ่งได้แก่ การทำให้หมู่บ้านประสบความสำเร็จ มีความเข้มแข็งและยั่งยืน หมู่บ้านปียะมิตรตั้งเป้าหมายว่าเมื่อก่อตั้งหมู่บ้านแล้วจะต้องทำให้สำเร็จโดยจัดโครงการต่าง ๆ พัฒนาหมู่บ้าน ส่วนหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนาได้มีการวางแผนแก้ปัญหา โดยดำเนินงานเป็นโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการเกษตร โครงการเรียนปลาน้ำ โครงการจัดฟาร์มเลี้ยงกวาก ไก่ แพะ และสุกร เป็นต้น

3.3 ในการสร้างแนวร่วม และการสร้างกลุ่มเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม เป็นการพัฒนาที่มีงานอย่างเป็นเอกภาพ ให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ ผู้นำหมู่บ้านต้องใช้ความสามารถในการสร้างกลุ่มจากสมาชิกในหมู่บ้านรวมพลังพัฒนาหมู่บ้าน ไม่บังคับให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ให้เป็นไปโดยความสมัครใจของแต่ละครอบครัวอย่างไรક์ตาม ผู้นำต้องรวมกลุ่มจัดทำให้เห็นผลประโยชน์ที่ได้รับโดยส่วนรวม

3.4 มีความจำเป็นต้องพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อความสะดวกสบาย และความเจริญของหมู่บ้าน ได้แก่ การพัฒนาถนนหนทางให้ไปได้สะดวก การนำไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านให้สามารถใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าได้ทุกชนิดการจัดระบบนำประปาให้เพียงพอสำหรับใช้ทุกครัวเรือน การติดตั้งโทรศัพท์และจานดาวเทียมเพื่อสามารถสื่อสารกับสังคมภายนอกได้ ปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการพัฒนาสังคมให้เข้มแข็ง และเจริญก้าวหน้า

3.5 มีการแก้ปัญหาความยากจนด้วยการพัฒนาอาชีพและสร้างเสริมรายได้เพื่อให้ทุกคนในหมู่บ้านมีอาชีพหลักและอาชีพเสริม โดยอาศัยความได้เปรียบ

ของทรัพยากรธรรมชาติในระบบเศรษฐกิจที่มีอยู่พัฒนาจุดเด่นของหมู่บ้าน กระทั้งมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

3.6 มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ทรัพยากร ได้แก่ การให้การศึกษา อบรม สัมมนาแก่ผู้นำชุมชน กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ให้เกิดทักษะในการอาชีพที่ทำอยู่ในหมู่บ้าน พัฒนาฝีมือให้สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ ให้สามารถเรียนรู้ภาษาไทยและภาษาท้องถิ่นรวมทั้งการอนุรักษ์วัฒนธรรมของหมู่บ้านและพัฒนาให้มีความยั่งยืน มีการพัฒนาสุขภาพอนามัยโดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น สมุนไพรในท้องถิ่นรักษาสุขภาพภายให้แข็งแรง ควบคู่กับการพัฒนาสุขภาพจิตใจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและป่าไม้ในโครงการหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนาเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับปัญหาของหมู่บ้าน

4. ผลการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบ

รูปแบบของการพัฒนาสังคมหรือหมู่บ้านดังกล่าวแล้วนั้นต้องมียุทธศาสตร์การจัดการ 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนและสังคม 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อม 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาและร่วมพัฒนา 4) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ซึ่งมีรายละเอียดย่อยในแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนและสังคม เป็นการพัฒนาผู้นำของหมู่บ้าน ผู้นำกลุ่มงาน ผู้นำโครงการอาชีพต่าง ๆ จากการประชุมระดมความคิดเห็นพบว่า ทั้งสองโครงการหมู่บ้านดังกล่าวมีการฝึกอบรม พัฒนาผู้นำกลุ่มโดยอาศัยวิธีประสบการณ์ตรง มีระบบผู้นำที่ปักครอง ดูแลช่วยเหลือเกื้อหนุนกัน ทุกคนมีหน้าที่ตามโครงสร้างของงาน ทำงานเต็มตามศักยภาพของตนเอง บางหมู่บ้านในโครงการอยู่ร่วมกันทั้งไทยพุทธ ชาวไทยเชื้อสายมุสลิมและชาวไทยเชื้อสายจีน โดยวัฒนธรรมที่หลากหลายสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยระบบพึ่งพา เป็นจุดแข็งของหมู่บ้านที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

นอกจากนี้ หมู่บ้านได้สนับสนุนด้านการศึกษาของบุตรหลาน ส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมกิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อสืบทอดไปยังคนรุ่นต่อไปในอนาคต พยายามสร้างอาชีพขึ้นในหมู่บ้านเพื่อรับบุตรหลานที่สำเร็จการศึกษาจะได้กลับมาพัฒนาหมู่บ้านของตนเอง

ต่อไป

4.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อมได้แก่ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นป่า ภูเขา ที่จัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวตามอธรรมชาติ การส่งเสริมอาชีพตามสภาพป่าภูเขาและป่าชายเลน นำอาชีวกรรมในห้องถินมาบำรุงสุขภาพ นอกจากนี้ยังพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมืองชายแดนให้เป็นเมืองท่องเที่ยวและพัฒนาความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวโน้มของวัสดุบานลร้างเศรษฐกิจชุมชนโดยการพัฒนาผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ที่สามารถส่งออกจำหน่ายในตลาดเมืองใหญ่และต่างประเทศได้

4.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหา และร่วมพัฒนาห้องหมู่บ้านจุดภารณ์พัฒนาและหมู่บ้านปิยะมิตร ผู้วิจัยพบว่าผู้นำกลุ่มต่าง ๆ ต้องประสานงานกับทุกฝ่ายเพื่อให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในหมู่บ้าน เช่น ประสานงานกับเกษตร ประมง เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ตำรวจ รวมทั้งองค์กรเอกชน บริษัท ห้างร้านต่าง ๆ เพื่อให้ร่วมแก้ไขปัญหาและร่วมพัฒนาโครงการ เพิ่มบทบาทของประชาชน ชุมชน และองค์กรท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โครงการส่งเสริมอาชีพ เป็นต้น

4.4 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ โดยอาศัยเทคโนโลยีหรือกลยุทธ์เพื่อให้หมู่บ้านอยู่รอดมีความเข้มแข็ง มีความเจริญและพัฒนา มีการนำเอารูปแบบที่สังเคราะห์มาใช้เป็นขั้นตอนในการปฏิบัติได้แก่ 1) การวางแผน ร่วมคิด ร่วมผัน ก่อนกำหนดกรรมใดก็ตามผู้นำและสมาชิกในหมู่บ้านจะมีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผน มองหมายงานตามบทบาทหน้าที่ และมีการกำหนดระยะเวลา 2) การดำเนินงานตามแผน ร่วมทำโดยไม่คำนึงถึงความเห็นด้วยกัน ทุกคนต้องการไปสู่จุดหมายเดียวกันคือ ความสำเร็จของงาน เมื่อพับกับปัญหาจะพยายามร่วมกันแก้ไขปรับปรุงพัฒนา 3) การติดตามผลประเมินผลร่วมกัน โดยต่างร่วมกันอยดูแลผลสำเร็จ ประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ เมื่อเกิดปัญหามีการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง มีความโปร่งใสและยุติธรรม เช่น ระบบการลงทุน จัดสหกรณ์หมู่บ้าน การลงขันงบประมาณ และแรงงาน เป็นต้น 4) การร่วมกันภูมิใจ

ในความสำเร็จ ทุกคนภูมิใจในการดำเนินชีวิตในหมู่บ้าน พึงพอใจที่เห็นผลงานได้รับผลตอบแทนคุ้มค่า เมื่อสัมภาษณ์ชาวบ้าน พบว่าทุกคนมีความพึงพอใจในการดำรงชีพ และพึงพอใจในเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทย ภูมิใจในความเป็นคนไทย ยินดีร่วมพัฒนาชาติไทยให้กับผืนแผ่นดินแม้ให้คงอยู่อย่างยั่งยืนตลอดไป

อภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการจัดการสังคมสมบูรณ์แบบในโครงการหมู่บ้านปิยะมิตร และหมู่บ้านจุดภารณ์พัฒนา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รูปแบบการจัดการหมู่บ้านปิยะมิตรและหมู่บ้านจุดภารณ์พัฒนามีความแตกต่างกันบางส่วน คือ การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบ หมู่บ้านปิยะมิตรเน้นการร่วมพัฒนาชาติไทย โดยอาศัยอุดมการณ์ของผู้นำที่มีความเข้มแข็ง และต้องการให้หมู่บ้านมีความอยู่รอด ส่วนรูปแบบของหมู่บ้านจุดภารณ์พัฒนาเน้นการแก้ปัญหาของพื้นที่ซึ่งถูกบุกรุก และพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นั่นคือ พัฒนาชุมชนจากปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานในการเริ่มทำกิจกรรมใดๆ หน่วยงานนั้นๆ ต้องวิเคราะห์ปัญหา จุดอ่อน จุดแข็ง ของหน่วยงานก่อน เพื่อที่จะได้วางแผนส่งเสริมหรือแก้ไขปรับปรุงได้ตรงเป้าหมายและความต้องการ เมื่อวิเคราะห์ปัญหาได้แล้ว ผู้นำ ผู้ร่วมงาน ผู้เกี่ยวข้อง จึงร่วมกันวางแผนและดำเนินการแก้ไขปัญหาตามกระบวนการจัดการดำเนินงานในแผนงานโครงการ คือ ใช้กระบวนการบริหารเข้ามาทำให้งานสำเร็จลุล่วงตามขั้นตอน โดยจัดโครงการแผนงานที่ดำเนินงานในช่วงเริ่มต้นหมู่บ้าน คือ การพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างชีวิตได้อย่างปกติ ทั้งนี้ได้รับความช่วยเหลือหลักจากรัฐบาลในการจัดที่ดินทำกิน จัดสร้างที่พักอาศัย จัดบริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา สถานีอนามัย โรงเรียน สถานที่สำนักงานศึกษา ตลอดจนส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะต่อไป สอดคล้องกับการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ขั้นต่อมาเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากร่มนุษย์ ซึ่งเน้นการให้การศึกษาแก่ประชาชนทุกวัยในหมู่บ้าน ไม่ว่าจะเป็นความด้านภาษาไทย ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ หรือ

ความรู้ในระบบโรงเรียน แม้กระตั้งการศึกษาหากความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาอาชีพด้วยการศึกษาด้วยตนเองจากสื่อและลิ้งแวดล้อม สอดคล้องกับที่ ณ นัย เทียนพูด (2545, 45) กล่าวว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นการสร้างรากฐานของระดับการดำรงชีวิตของคนให้ดีขึ้น โดยการให้ความรู้ การฝึกด้านคุณธรรม การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การประ同胞อาชีพ อุยร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข เป้าหมายหลักในการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ เพื่อให้มีความสามารถในการพึงพาณตนได้ แนวทางของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในยุคเศรษฐกิจยุคใหม่ นั้นเป็นเรื่องของทุนทางปัญญา (intellectual capital) โดยมุ่งไปสู่การจัดการความรู้ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดอันจะเพิ่มความสามารถของทรัพยากรบุคคลในการสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาอาชีพและสร้างเสริมรายได้ การดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชน จึงมีความมั่นคง การจัดการดังกล่าวอาศัยการทำงานอย่างเป็นระบบ ใช้กระบวนการกลุ่มเข้ามามีส่วนในการพัฒนางาน มีการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดลัมพันธุภาพยั่งยืน หลังจากกำหนดด้วยคุณธรรมร่วมกัน มีกิจกรรมวิธีทำงาน มีการกำหนดหน้าที่และบทบาท มีภาระเปี่ยบของชุมชน มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ มีความเข้าใจกัน มีการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือ และร่วมกันแก้ปัญหาข้อดัดแย้ง จนเกิดความไว้วางใจกันในการดำเนินงานของกลุ่ม เมื่อกลุ่มสามารถพัฒนาการดำรงชีพได้มีความพร้อมในการดำรงชีวิตซึ่งช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและป้าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ โดยมีความตระหนักในปัญหาและเห็นคุณค่าของธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและป้าไม่ว่ามีคุณ-ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของตนเองและชุมชนอย่างมาก กิจกรรมดังกล่าวเน้นสถาบันวิจัยฯ ภาครัฐและกรมป้าไม่ได้ส่งเสริม ให้มีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ จึงสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในหมู่บ้านได้อย่างต่อวาระ

ในส่วนรูปแบบการจัดการของหมู่บ้านปียะมิตรเริ่มจากขั้นตอนแรก มีผู้นำหรือบุคคลที่ประสานให้คุณทั้งหลายร่วมกัน คือ อุยร่วมกัน หรือการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จผู้นำของหมู่บ้านปียะมิตร โดยภาครัฐจะเป็นคนผลิต มีวุฒิภาวะทางสังคม มีแรงจูงใจภายในหมู่บ้าน และมีเจตคติที่ดีต่อ

ความเป็นมนุษย์ สอดคล้องกับที่ pronพ พุกแพนธ์ (2544, 18) กล่าวว่า ลักษณะของผู้นำที่จะทำให้องค์การประสบความสำเร็จ คือ จะต้องมีความฉลาด มีวุฒิภาวะทางสังคม และใจกว้าง มีแรงจูงใจภายในและมีมนุษย์-สัมพันธ์ดี หมู่บ้านปียะมิตรในการศึกษาพบว่าผู้นำมีคุณลักษณะกล้าหาญ อดทน ขยัน ริเริ่มสร้างสรรค์และเชื่อสัตย์ โดยเฉพาะการละเว้นจากอบายมุข ทำให้หมู่บ้านมีการพัฒนา และเกิดความเจริญก้าวหน้า การที่ผู้นำเป็นตัวอย่างแก่สมาชิกในหมู่บ้านทำให้เกิดความเคราะห์เชื่อถือ และครัวเรือน

ขั้นที่สอง เมื่อผู้นำที่ดีและเก่งแล้ว ชุมชนต้องมีการกำหนดแนวคิด หลักการหรืออุดมการณ์ในการพัฒนาหมู่บ้านร่วมกัน โดยเฉพาะสมาชิกในหมู่บ้านปียะมิตรทุกคนเป็นอยู่ดีดีสมาชิกพร้อมมีวินิสต์มลายาได้รับอิทธิพลมาจากพระคocomมีวินิสต์จีนและรัสเซีย มีแนวคิดทางการเมืองแบบสังคมนิยมตามทฤษฎีมาร์ชิสต์โดยมีจุดเน้นที่โครงสร้างทางสังคม เช่น โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง เป็นทฤษฎีที่เห็นว่าวัตถุนิยมเป็นพื้นฐานของโครงสร้างขนาดใหญ่ของสังคม ดังนั้นอุดมการณ์จึงเป็นเสมือนการกำหนดปรัชญา ทิศทาง เป้าหมาย ที่จะดำเนินงานให้สำเร็จตามที่คาดหวัง

ขั้นที่สาม การสร้างกลุ่มการมีส่วนร่วม การสร้างกลุ่มของหมู่บ้านปียะมิตรเป็นการรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการพัฒนาที่ให้เป็นการส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับชุมชนทุกคนมีเป้าหมายเดียวกัน คือ พัฒนาหมู่บ้านให้มีความเจริญก้าวหน้า สวยงาม นำมาเที่ยวชม ดังนั้น เมื่อทุกคนมีเป้าหมายเดียวกันและมีระบบการบริหารจัดการที่ทุกคนมีส่วนเป็นเจ้าของ และมีส่วนในการดำเนินงาน จึงทำให้กิจการของหมู่บ้านมีความเป็นปีกแผ่นและสามารถสร้างรายได้ให้กับหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับทฤษฎีระบบ (วอลเตอร์ บัคเลีย จ้างถึงใน สุเทพ สุนทร geleสช, 2540, 352) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีระบบเป็นผลิตผลของความคิดต่าง ๆ ซึ่งระบบต่าง ๆ ประกอบด้วยตัวป้อนกระบวนการผลผลิตและผลกระทบต่าง ๆ โดยความคิดต่าง ๆ ดังกล่าวได้รับการตัดแปลงในการนำไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับชีวิตและสังคม และทฤษฎีโครงสร้างนิยมซึ่งให้ความสำคัญกับตำแหน่ง บทบาท หน้าที่และประชากร โดยตำแหน่งทางสังคมเป็นสิ่งกำหนดโครงสร้างทางสังคมและโครงสร้างของสังคม ในทางกลับกันก็ถูก

กำหนดโดยใช้สิ่งวัสดุต่างๆ ที่มีอยู่ในความแตกต่างทาง สังคม ได้แก่ อายุ เพศ เชื้อชาติ สถานภาพทางด้าน สังคมและเศรษฐกิจในส่วนของทฤษฎีปฏิบัติการ กล่าวว่า ความสำนึกรักของมนุษย์เกี่ยวกับตนของในฐานะเป็นผู้กระทำ และสำนึกรักเกี่ยวกับคนอื่น สถานการณ์ภายนอกในฐานะ ผู้กระทำ ในฐานะผู้กระทำ มนุษย์จะมีการกระทำ หรือการปฏิบัติเพื่อบรรลุความตั้งใจ จุดมุ่งหมาย และ เป้าหมายของตน

ข้อที่สี่ การพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐาน การดำเนินการในระยะแรกได้รับความร่วมมือในการ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานที่ดี เริ่มจากการจัดที่ดินทำกิน จัด สร้างที่อยู่อาศัย สร้างถนน ประปา ไฟฟ้า และโทรศัพท์ การจัดผังการใช้พื้นที่ การปรับปรุงถนนอย่างถาวร การ ปรับพื้นที่ที่อยู่อาศัย การแบ่งที่ดินทำกิน การสร้างแปลง สาธารณิตและแปลงตัวอย่าง การสอนภาษาไทย การอบรม พื้นฐิติใจและสุขภาพจิต การสร้างสถานีอนามัย โรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การปรับปรุงให้เป็น หมู่บ้านป้องกันตนเอง และพิจารณาให้สัญชาติไทยตาม ขั้นตอนของกฎหมาย ตลอดจนการส่งมอบหมู่บ้านให้ กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบและดำเนินการเป็น หมู่บ้านตามกฎหมายปกครองท้องถิ่น การดำเนินการ ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาชุมชนให้ เกิดความเข้มแข็ง โดยเน้นการตอบสนองความจำเป็น พื้นฐานของประชาชนในหมู่บ้านให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ข้อที่ห้า การพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างรายได้ เกิดจากปัจจัยที่สำคัญหลาย ปัจจัย เช่น การให้การสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐ ในการพัฒนาให้ตรงจุด การใช้กระบวนการบริหาร จัดการที่ดี คุณลักษณะของคนในชุมชนที่เป็นคนขยัน อดทน มีความมานะพยายาม มุ่งพัฒนาตนเองและ หมู่บ้านให้เจริญก้าวหน้า มีความคิดเชิงธุรกิจ ใช้เวลา ให้เป็นประโยชน์ ไม่ข้องเกี่ยวกับนโยบายมุ่งในทุกรูปแบบ รวมถึงการนำระบบสหกรณ์มาประยุกต์ใช้อย่างได้ผล มีการเลือกผู้บริหารเข้ามาดูแลกิจการ จัดทำรูปแบบของ การพัฒนาอาชีพ และการเสริมรายได้อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้แล้วหมู่บ้าน พยายามที่จะสร้างจุดเด่นของ ตำบล หมู่บ้าน เพื่อเป็นจุดขายที่ชัดเจน สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาล เช่น โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิต- กันท์ และการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพราะถือว่าการ

ท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย อย่างมากมายและต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาให้ก้าวหน้า มากยิ่งขึ้นต่อไป เพราะเป็นตัวที่สามารถกระจายไปได้ จนถึงระดับภาคที่ฐานะของประเทศไทย โดยเฉพาะหมู่บ้าน ชุมชนที่มีจุดเด่นหรือสามารถสร้างจุดเด่นขึ้นมา ความ มั่นคงทางเศรษฐกิจย่อมเกิดขึ้นกับชุมชนเหล่านั้นอย่าง แน่นอน

ข้อที่หก เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ทรัพยากร โดยอาศัยวัฒนธรรม ระบบนิเวศที่สอดคล้อง กับสภาพของสังคมและท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายในขั้นนี้ต้องการให้สามารถใช้ชีวิตร่วมกับหมู่บ้านทุกคน มีสุขภาพพละน้ำมันย์ที่สมบูรณ์แข็งแรง มีกำลังกายและ จิตใจที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม พร้อมที่จะดำเนิน ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างสันติสุขรู้จักพัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุรักษ์ให้แก่เยาวชน รุ่นหลังสืบไป

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ การจัดการสังคมสมบูรณ์แบบในโครงการหมู่บ้านปียะมิตร และโครงการหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา ผลปรากฏ ดังนี้

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพของคน และสังคม ซึ่งมีการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรม ดังนี้

1) ส่งเสริมสนับสนุนให้หมู่บ้านได้รับการ พัฒนามนุษย์อย่างเต็มศักยภาพ โดยจัดอบรมผู้นำกลุ่ม ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

2) สร้างความเข้าใจทุกฝ่ายให้เห็นคุณค่า ของความหลากหลายทางวัฒนธรรมอันเป็นจุดแข็งของ การสร้างสรรค์สังคม ตลอดจนสามารถทำงานร่วมกันได้

3) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้สามารถใน หมู่บ้านได้มีอาชีพที่มั่นคงมีรายได้เพียงพอที่จะดำรงชีวิต

4) สนับสนุนให้ชุมชนปัญญาท้องถิ่น โดย เปิดโอกาสให้มีบทบาทในการนำสังคม และแก้ปัญหาของ ชุมชน ให้ความสำคัญกับเยาวชนในเรื่องของการศึกษา และขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชน

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาพแวดล้อม ซึ่ง มีกิจกรรม ดังนี้

1) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในหมู่บ้าน ให้มีความอุดมสมบูรณ์และพัฒนาจุดเด่นของหมู่บ้าน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและประกอบอาชีพ

2) ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้เห็น

คุณค่าของทรัพยากรและวัฒนธรรมในหมู่บ้าน ใช้เป็นจุดแข็งเพื่อความยั่งยืนของหมู่บ้าน

3) ส่งเสริมการประกอบอาชีพ การอนุรักษ์ป้าไม้ หรือป้าชายเลนและการนำเอกสารมูนไพรในหมู่บ้านมาเพื่อส่งเสริมพัฒนาสุขภาพที่ดีของสมาชิกในหมู่บ้าน

4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นเมืองชายแดนที่มีความเหมาะสมสมกับแนวโน้มบายในการพัฒนาประเทศตามนโยบายของรัฐบาล

5) สร้างโอกาสให้กับกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เพียงพอในเชิงพาณิชย์ สนับสนุนการกระจายอุดสาหกรรมและการบริหารเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของหมู่บ้าน ซึ่งมีกิจกรรมและจัดระบบเครือข่ายในโครงการตัวยกัน

2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมืองร่วมของทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาและร่วมพัฒนา ดังนี้

1) จัดให้หน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันจัดการ วางแผน ดำเนินการและติดตามผลในการแก้ไขปัญหาในหมู่บ้านของตนเองให้สามารถพึงดูแลได้

2) สร้างสถาบันครอบครัวให้มีความมั่นคงทางอาชีพ และเรียนรู้ร่วมกัน

3) จัดให้มีผู้รับผิดชอบ ดูแล จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นมรดกสืบทอดไปยังลูกหลานต่อไป

2.4 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ต้องมีระบบและจัดการโดยอาศัยรูปแบบที่ได้เคราะห์เป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาให้เกิดประโยชน์แก่การปฏิบัติ โดยใช้กระบวนการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาทุกคนในหมู่บ้านมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวเนี่ยมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติกับหมู่บ้านชายขอบ (ชายแดน) ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป้าไม้ น้า นิน และพันธุ์พืชหลากหลายชนิด พร้อมที่จะสร้างจุดเด่นของหมู่บ้านและเป็นจุดพัฒนาไปสู่ความได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคตได้ เมืองชายขอบจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อยืดหยุ่นด้วยความต่อเนื่อง การจัดระเบียบสังคมจึงต้องเข้มงวดมากขึ้น การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง

หมู่บ้านทั้งสองโครงการจึงต้องหาจุดเด่นจุดด้อยและพัฒนาโดยปรับวิถีให้เป็นโอกาสเพื่อเป็นยุทธศาสตร์ให้สังคมอยู่รอดและยั่งยืน รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน จนสามารถพึงดูแลได้ สอดคล้องกับทฤษฎีปฏิบัติการของฮินเกล (Hinkel, 1963 อ้างถึงใน สุเทพ สุนทรเกลส์, 2540, 345) ซึ่งกล่าวไว้ว่าดังนี้ 1) พัฒนาความสำนึกของสมาชิกให้เป็นผู้กระทำหรือผู้ปฏิบัติ 2) สมาชิกย้อมกระทำเพื่อบรรลุผลความตั้งใจ จุดมุ่งหมาย ความประสงค์ เป้าหมายหรือเป้าประสงค์ ดังนั้นต้องกำหนดเป็นอุดมการณ์ของตนเองหรือของหมู่บ้าน 3) หาวิธีการ เทคนิค หรือเครื่องมือช่วยที่เหมาะสม อาจใช้กลไกของระบบเข้ามาช่วย 4) ศึกษาข้อจำกัดด้วยเงื่อนไขและสภาวะแวดล้อมจึงต้องมีการประเมินเพื่อเห็นคุณค่าของสิ่งที่จะกระทำ หรือกำลังทำ และที่ได้กระทำไปแล้ว และ 5) ใช้หลักเกณฑ์หรือมาตรฐานทางสังคม ศีลธรรม มาร่วมพิจารณาประกอบการตัดสินใจ

ดังนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์จึงมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับรูปแบบในการพัฒนาเพื่อนำไปสู่อุดมการณ์ พันธกิจ และเป้าหมายที่พึงประสงค์ของหมู่บ้านทั้งสองโครงการ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาสังคมหรือชุมชนจำเป็นต้องสร้างรูปแบบ (model) ของการพัฒนาเพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดตามองค์ประกอบที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของหมู่บ้าน ดังตัวอย่างที่ได้รูปแบบจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

2. การพัฒนาสังคมหรือชุมชนจำเป็นต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่สัมพันธ์กับรูปแบบของหมู่บ้านที่ได้กำหนดเป็นตัวตนแบบและจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกัน ดังตัวอย่างจากผลของการศึกษาครั้งนี้

3. ส่วนข้อเสนอแนะในระดับนโยบายเพื่อการพัฒนาประเทศต่อไป ดังนี้

3.1 พัฒนาวิถีชีวิต พัฒนาศักยภาพของชุมชน สร้างเอกลักษณ์ วัฒนธรรมของชุมชนให้เข้มแข็ง เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาอาชีพทางการเกษตร อุตสาหกรรม พัฒนาการศึกษาและวัฒนธรรมของหมู่บ้าน

3.2 การจัดการระบบเครือข่ายเชื่อมโยง กิจกรรมของแต่ละหมู่บ้านให้มีข้อมูลข่าวสารและการซ้ายเหลือกัน เช่น กลุ่มหมู่บ้านปิยะมิตร กลุ่มหมู่บ้านจุฬารณ์พัฒนาเพื่อดำเนินกิจกรรมที่เพื่พานี้กันและกันแลกเปลี่ยนพัฒนาสังคมเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

3.3 นำระบบการบริหารจัดการตามรูปแบบที่ได้ลังเคราะห์ขึ้นและพัฒนาให้มีความยั่งยืนโดยอาศัยกระบวนการการศึกษา อบรม และสร้างเอกสารกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม

3.4 ร่วมกันศึกษาโดยอาศัยศูนย์วิจัยและพัฒนาหรือหน่วยงานของสถาบันอุดมศึกษาเข้าไปช่วยเหลือเพื่อพัฒนาเมืองชายแดน (marginal area development) ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นประตูเมืองสู่ประเทศไทย และพร้อมที่จะร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อนบ้านเพื่อนำไปสู่สันติภาพของสังคม

3.5 ดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลไทยในการพัฒนาศักยภาพคนและสังคม พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพคนและสังคม พัฒนาการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายเพื่อแก้ไขและร่วมพัฒนา และพัฒนาการบริหารจัดการ

ข้อเสนอแนะดังกล่าวควรนำต้นแบบด้านองค์-ประกอบที่ศึกษารังนีสร้างสังคมหรือชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีความเข้มแข็ง เป็นสังคมที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน อาศัยรูปแบบและเพื่อเป็นต้นแบบนำไปสู่การพัฒนาสังคมอื่น ๆ ได้

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545).

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.

2545-2549. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

ตนัย เทียนพูด. (2545). การบริหารกับการพัฒนาทัศนคติทางมนุษย์. กรุงเทพฯ: ดี เอ็น ที คอนเซน-แทนท์.

พรนพ พุกแพนธ์. (2544). ภาวะผู้นำและการจูงใจ. กรุงเทพฯ: จำจุรีโปรดักส์.

สุเทพ สุนทร geleสช. (2540). ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย: พื้นฐานแนวความคิดทฤษฎีทางสังคมและวัฒนธรรม. เชียงใหม่: โกลบอลลิชั่น.